

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/146/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257038
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6125257038.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemysel'ná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IČO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, právne zastúpený JUDr. Baltazár Mucska, advokát, IČO: 42 174 856, so sídlom Vajnorská 55, 831 03 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, o zaplatenie 1 440,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 11C/39/2025-79 zo dňa 17.07.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 440,- EUR s príslušenstvom a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vec právne posúdil v intenciách ust. § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6 až 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., § 415, § 442 ods. 1, 3, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2, § 663, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Zb.

2. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že dňa 09.08.2024 došlo v A. k dopravnej nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovaného, došlo k prenájmu náhradného vozidla poškodeným u spoločnosti žalobcu a žalovaný poskytol čiastočné poistné plnenie žalobcovi vo výške 900,- EUR. Spornými skutočnosťami bola nepriznaná časť nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 16 dní resp. účelnosť nájmu náhradného motorového vozidla po dobu dlhšiu ako žalovaným uznaných 10 dní. Sporným bolo, či po celú dobu opravy trvala príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vzniknutou škodou resp. či došlo/nedošlo k pretrhnutiu kauzálneho nexusu, predlžovanie doby opravy s cieľom navýšiť zisk žalobcu, či poškodený preukázal účelnosť a dôvodnosť nájmu ako aj neplatnosť všetkých dokumentov predložených žalobcom, keďže žalovaný rozporoval podpis konateľky, osobitne rozporoval jej podpis na zmluve o postúpení pohľadávky a s tým spojenú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu. Sporným bolo tvrdenie žalovaného, že žalobca parazituje na systéme povinného zmluvného poistenia.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ktoré si zapožičal u žalobcu, a to na základe Zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 15.08.2024. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil dňa 09.09.2024 faktúru za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 26 dní do výške 2 340,- EUR s DPH. Žalovaný dňa 16.01.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 900,- EUR, a to za 10 dní prenájmu náhradného

motorového vozidla, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený dňa 09.09.2024 uzavrel so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 09.08.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5 tejto Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 1 440,- EUR, ktorá suma zodpovedá za 16 dní prenájmu. Z prehlásenia poškodeného obsiahnutého v Zmluve o prenájme (č. I. 10 súdneho spisu) vyplynulo, že náhradné vozidlo si poškodený prenajal na zabezpečenie chodu firmy v rámci SR. Uvedené prehlásil tiež v dotazníku pre poškodeného k škodovej udalosti (rub č. I. 14 súdneho spisu – nutnosť náhradného vozidla na firemné účely). Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 16.01.2025 (č. I. 13 rub súdneho spisu) bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi, právnomu nástupcovi poškodeného oznámil, že dňa 16.01.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorej mu v prílohe zaslal výpočet výšky plnenia. Poistné plnenie predstavujúce časť sumy za prenájom náhradného motorového vozidla, a to v trvaní 10 dní vo výške 900,- EUR bolo poukázané na účet žalobcu. Žalovaný zároveň žalobcovi oznámil, že krátil poistné plnenie o neprimerané náklady na nájom vozidla 16 dní t. j. o sumu 1 440,- EUR.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že poškodený náhradné motorové vozidlo používal v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného, a to v období od 15.08.2024 do 09.09.2024, t. j. 26 dní, kedy dňa 09.09.2024 náhradné motorové vozidlo vrátil. Žalobca preukázal dĺžku obdobia, po ktorú zotrvalo poškodené motorové vozidlo poškodeného v autoservise, a to zákazkou na servis (č. I. 6 rub súdneho spisu), zmluvou o prenájme (č. I. 9 rub súdneho spisu), faktúrou (č. I. 10 rub súdneho spisu), a tiež prehlásením poškodeného (č. I. 10 rub a č. I. 14 súdneho spisu). S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 súd prvej inštancie konštatoval, že pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. V danom prípade považoval súd prvej inštancie za relevantné, že vozidlo sa do dňa 09.09.2024 – vrátane nachádzalo z dôvodu jeho opravy v servise bez vplyvu poškodeného, pričom prenájom bol pre poškodeného nevyhnutným v dôsledku škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil. Vo všeobecnosti dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o povinnom zmluvnom poistení, resp. poukázania finančných prostriedkov, považuje súd prvej inštancie za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ žalovaný rozporoval dĺžku opravy, bol povinný tieto svoje tvrdenia a námietky v konaní pred súdom prvej inštancie aj preukázať, pričom však v rámci svojej obrany vychádzal len z vlastných výpočtov. V prejednávacom prípade súd prvej inštancie nemal preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného, teda nákladmi za nájom náhradného vozidla v relevantnom období.

5. Žalovaný podľa názoru súdu nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by autoservis zdržiaval vozidlo poškodeného za účelom navýšenia zisku žalobcu. Zhodne so žalobcom je súd názoru, že je nelogické, aby servis vozidlo zdržiaval prípadne aby naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Servis potrebuje zrealizovať a ukončiť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady za opravu. Na druhej strane sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu. Pokiaľ žalovaný navrhoval vykonať dokazovanie prostredníctvom zisťovania cez dopravný inšpektorát, takýto dôkaz sa súdu videl ako nadbytočný, nakoľko poškodený prehlásil tak v Zmluve o prenájme vozidla ako aj v dotazníku, že iné vozidlo nevlastní. Naviac ak by aj iné vozidlo vlastnil, nebolo by to podľa názoru súdu relevantné ak napr. súčasne potrebuje využívať dve vozidlá rôznymi osobami alebo rodinnými príslušníkmi. Ak žalovaný rozporoval i tú skutočnosť, že poškodený nevyužíval náhradné vozidlo denne, tak už len z počtu najazdených kilometrov t. j. 917 km je zrejmé, že vozidlo bolo využívané, nakoľko uvedené kilometre určite zodpovedajú mesiacu jazdenia. Zároveň ak žalovaný tvrdil, že žalobca parazituje na systéme PZP možno konštatovať, že žalobca je podnikateľským subjektom, ktorý svojim klientom ponúka komplexné služby, podniká v súlade so zákonnými ustanoveniami a tiež pomáha poškodenému zmierniť stav, ktorý mu bol vnútený dopravnou nehodou.

6. S poukazom na ust. § 11 ods.7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal súd prvej inštancie žalobcovi úrok z omeškania 8,15 % ročne od 01.02.2025 do zaplatenia, konštatujúc, že žalovaný sa s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorej šetrenie ukončil podľa oznámenia o poistnom plnení dňa 16.01.2025.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP, priznajúc žalobcovi majúcemu vo veci plný úspech nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Včas podaným odvolaním domáha sa žalovaný zmeny napadnutého rozsudku a zamietnutia žaloby žalobcu.

9. Odvolateľ považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne, nepreskúmateľné, nespĺňajúce zákonné požiadavky na jeho odôvodnenie. Súd prvej inštancie akceptoval vyjadrenia a dôkazy žalobcu bez toho, aby ich konfrontoval s argumentami žalovaného.

10. Súd bez riadneho zdôvodnenia nevykonal žalobcom navrhovaný dôkaz, ktorý bol zásadným pre posúdenie reálnej potreby poškodeného užívateľ náhradné vozidlo. Žalovaný v konaní riadne navrhol vykonanie dôkazu vyžiadaním zoznamu motorových vozidiel evidovaných vo vlastníctve poškodeného. Súd dôkaz nevykonal z dôvodu, že mal za to, že samotné čestné prehlásenie poškodeného postačuje na preukázanie ním tvrdených skutočností. Žalovaný v tomto smere poukazuje na zásady civilného sporového konania, ale aj na pravidlá vecnej logiky vyjadrené v Hitschensovej britve: „Čo možno tvrdiť bez dôkazov, možno aj bez dôkazov odmietnuť.“

11. Konajúci súd vychádzal pri rozhodovaní vo veci z dôkazu, ktorý nebol žalovanému doručený a ten sa tak nemohol k nemu relevantným spôsobom vyjadriť. Dňa 15.05.2025 prišla právnomu zástupcovi žalovaného do schránky správa „11C/39/2025 – uznesenie čl. 55 + vyjadrenie čl. 38 a nasl. (kal. 10/6)“, ktorú prevzal nasledujúci deň. Správa obsahovala 3 prílohy: uznesenie číslo listu 55 súdneho spisu, vyjadrenie žalobcu číslo listu 38 – 40 súdneho spisu a prílohu nazvanú „41_cestne_prehlasenie.pdf“. Uvedená príloha však obsahuje len skoro prázdnu bielu plochu, cez ktorú vedú dve čiary. Neobsahuje žiadne slová ani písmená, nie to ešte rozvité vety, na ktoré by mohol žalovaný reagovať. Nedoručenie vyjadrenia, resp. celého podania žalobcu, vrátane jeho príloh, považuje žalovaný s poukazom na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 155/2020 zo dňa 16.12.2020 za nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

12. Odvolateľ poukazuje na to, že neúčelnosť nájmu náhradného vozidla preukazuje samotná faktúra autoservisu, z ktorej nepochybne vyplýva, že servis strávil opravou motorového vozidla 7,7 hodiny. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že časová náročnosť opravy poškodeného motorového vozidla predstavovala v konkrétnom servise dobu 7,7 hodiny, čo predstavuje ani nie jeden pracovný deň. Poškodené motorové vozidlo sa však nachádzalo v servise, ktorý je zmluvným partnerom žalobcu, 26 dní. Žalovaný plnil žalobcovi náhradu zodpovedajúcu 10 dňom nájmu náhradného vozidla, pričom do tejto doby (vzhľadom na estetické poškodenie vozidla) možno objektívne zarátat aj úkony odstojenia vozidla, obhliadky vozidla, dodanie náhradných dielov, prestoje, víkendy a sviatky. Zmluvný vzťah žalobcu a opravcu, ani skutočnosť, že poškodený bol obmedzený v užívaní vozidla najmä v dôsledku tohto zmluvného vzťahu, neboli súdom prvej inštancie nijako zohľadnené a konajúci súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa s týmito skutočnosťami nijako nevyporiadal. V zmysle opravy bolo opravovaných 7,7 hod., zvyšných 200,3 pracovných hodín de facto bolo auto len stojace, bez akéhokoľvek úkonu u zmluvného partnera žalobcu, pričom každý jeden deň predstavoval pre žalobcu zisk. Nájom prevyšujúci nutnú dobu opravy nemožno považovať za nájom, ktorý by bol v príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou.

13. Žalovaný ďalej poukazuje na závery obsiahnuté v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/69/2024 zo dňa 29.05.2025, resp. Krajského súdu v Trnave sp. zn. 16Co/69/2024, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/187/2022, uvádzajúc, že pokiaľ z dôvodu ne/konania opravcu vznikla škoda poškodenému, tak za túto škodu v podobe navýšených nákladov na nájom náhradného vozidla nesie zodpovednosť práve opravca a nie žalovaný. V zmysle ustálenej praxe nie je výška náhrady škody daná zaplatenou čiastkou za prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek výške, ale len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom, pričom dôkazné bremeno toho, čo je potrebné

priznať nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, viazne na žalobcoví. Žalovaný ďalej poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015, v intenciách ktorého rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto pri určení skutočnej škody je treba vychádzať z obvyklých cien prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej.

14. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, stotožňuje sa so skutkovým a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Ak žalovaný rozporoval dĺžku opravy, bol povinný svoje tvrdenie v konaní pred súdom aj preukázať, pričom však v rámci svojej obrany vychádzal len z vlastných výpočtov. Závery súdu prvej inštancie korešponujú s rozhodnutiami vyšších súdnych inštancií, napr. Krajského súdu v Žiline vo veciach sp. zn. 6Co/16/2025 zo dňa 30.04.2025, resp. sp. zn. 9Co/65/2025 zo dňa 29.07.2025. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietá, že opravné úkony mali byť fakturované v trvaní 7,7 normohodín, žalobca zdôrazňuje, že odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Počet normohodín uvedených vo faktúre teda nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorý pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predlžovania nájmu tak, ako sa to snaží vykresliť žalovaný.

15. Servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla, je partnerským servisom žalovaného. Pokiaľ sa teda žalovanému javilo, že oprava trvá dlhšie, ako by podľa jeho predstáv mala, nič mu nebránilo v tom, aby túto skutočnosť riešil priamo so servisom v rozhodnom období, obzvlášť za situácie, keď žalovaný vedel, že poškodený má prenajaté náhradné vozidlo. Žalobca považuje za nespravodlivé, aby žalovaný, ktorý je zmluvným partnerom servisu, počas vykonania opravy nijakým spôsobom neriešil, že je táto dlhšia, než by podľa jeho názoru mala byť, a potom krátila poškodenému poisťovni plnenie za náhradné vozidlo v dôsledku údajne neprimerane dlhej opravy.

16. Poškodený sa ako vlastník vozidla obrátil na autorizovaný servis vlastnej značky vozidla, čo samo o sebe predpokladá záruku rýchleho a kvalitného vyhotovenia opravy odborným personálom, za zachovania technologických postupov danej značky vozidla. Ak by daný servis nebol schopný dodržiavať prísne pravidlá stanovené dilerom predmetných vozidiel na území SR, nemohol by dostať označenie autorizovaný servis.

17. Každá jednotlivá oprava má svoje vlastné špecifiká a bez skúmania jednotlivých presných okolností opravy v predmetnom prípade, bez zohľadnenia všetkých faktorov a súvislostí opravy, nemožno použiť mechanické a jednostranné výpočty pre určenie „adekvátnej“ doby opravy motorového vozidla.

18. Podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poisťovnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený ako laik nemá vedomosť ohľadom toho, ako dlho sa bude oprava jeho vozidla vykonávať ani o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“ a aká už „neprimeraná“ a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase kedy má ešte vozidlo v servise, lebo je na ňom vykonávaná oprava, ukončil skôr nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel poisťovní škodcu. Poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla.

19. V súdom stanovenej lehote žalovaný odvoláciu repliku k vyjadreniu žalobcu nepodal.

20. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

21. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. K námietke nedostatočného odôvodnenia rozsudku a porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

23. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (obdobne rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03).

24. Odvolateľ uvádza, že neúčelnosť nájmu náhradného vozidla preukazuje samotná faktúra autoservisu, z ktorej je zrejmé, že servis strávil opravou motorového vozidla 7,7 hodiny. Poškodené vozidlo sa však nachádzalo v servise 26 dní. Žalovaný plnil žalobcovi náhradu za 10 dní, pričom do tejto doby (vzhľadom na estetické poškodenie vozidla) zarátal aj úkony odstrojenia vozidla, obhliadky, dodanie náhradných dielov, prestoje, víkendy a sviatky. V zmysle opravy bolo opravované vozidlo 7,7 hodín a zvyšných 200,3 pracovných hodín de facto len stálo bez akéhokoľvek úkonu. Konajúci súd sa nevysporiadal ani s námietkou žalovaného o zmluvnom vzťahu žalobcu a opravcu, ani s namietanou skutočnosťou, že práve v dôsledku tohto zmluvného vzťahu bol poškodený obmedzovaný v užívaní vozidla. V danej súvislosti žalovaný poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, v Trnave a Trenčíne a ich závery, v zmysle ktorých nie je výška náhrady škody daná zaplatenou čiastkou za prenájom náhradného vozidla v akejkoľvek výške, ale len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom. Pokiaľ z dôvodu ne/konania opravcu vznikla škoda poškodenému, tak za túto škodu v podobe navýšených nákladov za nájom náhradného vozidla nesie zodpovednosť práve opravca, a nie žalovaný.

25. Vo väzbe na uvedenú odvoláciu argumentáciu odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla v období od 15.08.2024 (prevzatie poškodeného vozidla autoservisom) do 09.09.2024, t. j. za obdobie 26 dní, kedy dňa 09.09.2024 bolo náhradné vozidlo vrátené a poškodenému odovzdané jeho opravované motorové vozidlo. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné.

26. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

27. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

28. V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do vrátenia opraveného vozidla poškodenému) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržieval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaný nenavrhol pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou.

29. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade

spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať.

30. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, miestu a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

31. Na margo odvolateľom v odvolaní citovaných záverov z rozhodnutí iných krajských súdov odvolací súd dodáva, že tieto nie sú pre súdy konajúce v prejednávanej veci záväzné (§ 193, eventuálne § 455 CSP). Zároveň nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 základných princípov CSP. Ohľadnuc od uvedeného (na margo z kontextu označených rozhodnutí vytrhnutých citácií), odvolací súd dodáva, že odvolateľ neuviedol/neoznačil, v čom sú skutkové okolnosti tej-ktorej veci obdobné skutkovým okolnostiam prejednávanej veci. Nie je povinnosťou (ale ani právom) odvolacieho súdu nedostatok argumentácie odvolateľa nahrádzať vlastným zisťovaním, nakoľko by takýto postup bol v príkrom rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti strán sporu.

32. Na podporu svojich záverov odvolací súd naproti tomu poukazuje na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“.

33. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 15.08.2024 do 09.09.2024, kedy bolo servisom žalobcovi vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne.

34. Je nepochybné, že poškodený nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v autoservise. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na aktuálny nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, v ktorom ústavný súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, pretože sa odklonil od rozhodovacej praxe, čím narušil princíp právnej istoty. Ústavný súd v predmetnom náleze v bode 38. uviedol, že: „Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“

35. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovanej), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa.

36. Prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

37. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností.

38. Odvolací súd tiež dodáva, že nemožno časové trvanie vykonané jednotlivých čiastkových opravných prác na poškodenom vozidle stotožniť s nevyhnutnosťou ponechania poškodeného motorového vozidla za účelom jeho komplexnej opravy v servise. Poukaz žalovaného na údaje o čistom čase opravy vyplývajúcom z faktúry za opravu, ako aj na dôvody krátenia poisťného plnenia vyplývajúce z oznámenia o poisťnom plnení (v uznanej dobe 10 dní, v ktorej je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne) i na účely preukázania skutočností vyplývajúcich z procesnej obrany žalovaného nedostatočný, nakoľko nebol dostatočne konkretizovaný po skutkovej stránke. Sám žalovaný si je vedomý, že čistý čas opravy poškodeného vozidla nie je určujúce kritérium pre stanovenie celkovej doby trvania opravy, keďže sám definoval, ale len všeobecne a bez náležitých (odborných) podkladov, že na dĺžku opravy majú vplyv aj iné okolnosti, a to jednak na strane autoservisu, dodávateľov náhradných dielov či poisťovne. Žalovaný však nepoukázal na žiadne individuálne okolnosti tohto prípadu, ktoré by odôvodnili uznať dĺžku opravy len v rozsahu 10 dní, t. j. krátiť poisťné plnenie uplatnené v rozsahu zodpovedajúcom dĺžke opravy v trvaní 26 dní, ani nepriložil/nenavrhol na preukázanie svojho tvrdenia žiadne dôkazy. V danom prípade žalobca riadne preukázal, aké náklady mu v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vznikli, avšak žalovaný nepreukázal, že v časti, v ktorej súd prvej inštancie náhradu týchto nákladov priznal, neboli tieto náklady účelne a nevyhnutne vynaložené.

39. Dôkazné bremeno na preukázanie žalovaným tvrdenej neúčelnosti nájomného v rozsahu vyplývajúcom zo žalobcom predložených dôkazov bolo na strane žalovaného. Tento toto dôkazné bremeno neunesol a jeho procesná obrana v uvedenej časti zostala iba v rovine tvrdenia. K tvrdeniam žalovaného o neprimeranej dĺžke opravy poškodeného vozidla odvolací súd uvádza v zhode s názorom súdu prvej inštancie, že bližšie nekonkretizovaný a ničím nepodložený vlastný odhad žalovaného nezohľadňuje individuálne okolnosti prejednávanej veci. Je nesporné, že pri každej oprave automobilu sú určité špecifiká, prinajmenšom nie je možné žiadať od autoservisu, aby mal k dispozícii na sklade náhradné diely na všetky motorové vozidlá, ktoré má opravovať a nemožno paušálne a všeobecne podľa typu vozidla a zaznamenaného poškodenia určiť dĺžku opravy vozidla, ktorá by bola primeraná. Je potrebné vziať do úvahy aj to, že autoservis neopravuje v danom čase výlučne jediné vozidlo (vozidlo poškodeného), že dĺžka opravy je závislá od dodania náhradných dielov, obsadenosti autoservisu, resp. od počtu pracovníkov autoservisu v rozhodnom čase.

40. Na margo poukazu žalovaného na „estetický“ charakter poškodení vozidla odvolací súd uvádza, že neexistuje rozdiel v tom, či vozidlo, ktoré sa nachádza v servise za účelom opravy, je plne pojazdné alebo nepojazdné, keďže v čase, keď sa na poškodenom vozidle vykonáva oprava, poškodený vozidlo užívať nemôže. Opakovane odvolací súd poukazuje na závery nálezu Ústavného súdu SR, že pri posudzovaní

účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým z reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo.

41. Odvolateľ ďalej udáva, že v konaní preukázal, že opravca bol zmluvným partnerom žalobcu. Zmluvný vzťah žalobcu a opravcu, ani skutočnosť, že poškodený bol obmedzený v užívaní vozidla najmä v dôsledku tohto zmluvného vzťahu, neboli súdom prvej inštancie zohľadnené a v odôvodnení sa súd prvej inštancie s týmito námietkami nijak nevyporiadal.

42. Pokiaľ odvolateľ udáva, že poškodený bol obmedzený v užívaní vozidla najmä v dôsledku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a opravcom, odvolací súd udáva, že ide o ničím nepodloženú domnienku odvolateľa. Pokiaľ odvolateľ vytýka, že sa súd prvej inštancie s touto domnienkou nevyporiadal, odvolací súd udáva, že nie je porušením práva na spravodlivý proces, ak všeobecné súdy nebudujú vlastné závery na podrobnej oponentúre (a vyvracaní) jednotlivito vznesených námietok, ak proti nim stavia vlastný ucelený argumentačný systém, ktorý logicky a v práve vyloží tak, že podpora správnosti ich záverov je sama o sebe dostatočná (obdobne nález ÚS ČR sp. zn. III. ÚS 989/08 zo dňa 12.02.2009, bod 68). Obdobný názor zaujal aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 115/03, podľa ktorého všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

43. Odvolací súd napokon upriamuje pozornosť odvolateľa na závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v bode 37. a 40. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Predovšetkým na záver súdu, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by autoservis zadržoval vozidlo poškodeného za účelom navýšenia zisku žalobcu. Je nelogické, aby servis vozidlo zdržiaval, príp., aby naťahoval dĺžku opravy poškodeného vozidla. Je logickým, že servis potrebuje zrealizovať a uskutočniť opravu čo najskôr tak, aby mu boli zaplatené náklady za opravu. Na druhej strane, sám poškodený má záujem na tom, aby mal svoje vozidlo čo najskôr k dispozícii. Neexistuje žiaden racionálny dôvod na to, aby poškodené vozidlo nezmyselne stálo v servise za účelom predĺžovania nájmu. Napokon odvolací súd dodáva, že sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla, je partnerským servisom žalovaného, pokiaľ teda mal žalovaný podozrenie, že oprava trvá dlhšie, ako by podľa jeho mienky trvať mala, nič mu nebránilo v tom, aby túto skutočnosť prejednal priamo so servisom v rozhodnom období, zvlášť za situácie, keď žalovaný vedel, že poškodený má prenajaté náhradné vozidlo.

44. Odvolateľ ďalej namieťa, že súd prvej inštancie bez riadneho zdôvodnenia nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz, ktorý bol podľa mienky odvolateľa zásadným pre posúdenie reálnej potreby poškodeného užívať náhradné vozidlo – vyžiadanie zoznamu motorových vozidiel evidovaných vo vlastníctve poškodeného. Odvolateľ vytýka konajúcejmu súdu, že tento dôkaz nevykonal z dôvodu, že mal za to, že samotné čestné prehlásenie poškodeného postačuje na preukázanie ním tvrdených skutočností.

45. Odvolací súd námietku o absencii riadneho zdôvodnenia nevykonania žalovaným navrhnutého dôkazu vyhodnotil ako nedôvodnú. Súd prvej inštancie sa preskúmateľným spôsobom vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia (bod 38.) so žalovaným navrhnutým dôkazom, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ne odkazuje. Súd prvej inštancie vyhodnotil navrhnutý dôkaz ako nadbytočný, poukazujúc na prehlásenie poškodeného v zmluve o prenájme vozidla, ako aj v dotazníku, podľa ktorého poškodený iné vozidlo nevládni. Odhliadnuc od uvedenej skutočnosti, odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie dodáva, že aj prípadné preukázanie tvrdenia žalovaného o vlastníctve viacerých vozidiel poškodeným by nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, nakoľko táto skutočnosť nevyklučuje potrebu/účelnosť využívania dvoch a viacerých vozidiel rôznymi osobami alebo rodinnými príslušníkmi. Je logickým domnievať sa, že pokiaľ má poškodený aj vo vlastníctve viac ako jedno vozidlo, je táto skutočnosť odôvodnená jeho potrebami. Len ťažko si možno predstaviť bežnú situáciu, v ktorej by poškodený vlastnil viacero vozidiel (vo vzťahu k nim bol viazaný poistnými povinnosťami), pričom by reálne jeho potrebám slúžilo len jedno vozidlo a ostatné vozidlá stáli bez využitia. Z uvedeného možno vyvodit', že samotné preukázanie, že poškodený bol držiteľom viacerých motorových vozidiel bez súčasného preukázania, že tieto iné motorové vozidlá bolo možné plne použiť namiesto poškodeného vozidla, nie je právne významnou.

46. Na záver odvolací súd pripomína, že súd nie je viazaný návrhmi strán sporu na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky stranami sporu navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, ako aj rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, a nie strán sporu (obdobne napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/99/2011).

47. Odvolateľ ďalej namietal, že pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie z dôkazu, ktorý nebol žalovanému doručený a žalovaný sa tak nemohol k nemu relevantným spôsobom vyjadriť. Uvádza, že dňa 15.05.2025 bola doručená právnenému zástupcovi žalovaného do schránky správa „11C/39/2025 – uznesenie č. I. 55 + vyjadrenie č. I. 38 sa nasl. (kal. 10/6)“. Správa obsahovala tri prílohy: uznesenie č. I. 55, vyjadrenie žalobcu č. I. 38 – 40 súdneho spisu a prílohu nazvanú „41 čestné prehlásenie.pdf“. Odvolateľ uvádza, že uvedená príloha obsahuje len skoro prázdnu bielu plochu, cez ktorú vedú dve čiary. Neobsahuje žiadne slová ani písmená, nie to ešte rozvité vety, na ktoré by mohol žalovaný reagovať.

48. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, vychádzajúc z nasledovných úvah.

49. Z obsahu súdneho spisu nemal odvolací preukázané, že by bol právny zástupca žalovaného po doručení označených dokladov namietal (zmieňované) nedostatky prílohy s názvom „čestné prehlásenie“ a žiadal súd prvej inštancie o odstránenie ním tvrdenej závady prílohy. Uvedenú skutočnosť mohol/mal právny zástupca namietat' pred súdom prvej inštancie, nič mu nebránilo dopytovať súd na odstránenie uvedeného nedostatku, nahliadnuť do obsahu súdneho spisu, resp. uvedenú nezrovnalosť namietat' na nariadenom súdnom pojednávaní. Právny zástupca žalovaného sa z účasti na nariadenom pojednávaní ospravedlnil, do obsahu súdneho spisu nenahliadal, súd prvej inštancie o odstránenie ním tvrdenej závady prílohy nežiadal, hoci mu uvedená závada musela byť zrejmá v čase doručovania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd uvedený prostriedok procesnej obrany vyhodnotil ako novotu v odvolacom konaní, pričom nie sú splnené podmienky, ktoré má na mysli cit. ust. § 366 CSP k tomu, aby mohli byť odvolacím súdom vzaté do úvahy. Ohliadnuc od uvedeného, považuje odvolací súd na doplnenie za potrebné uviesť, že právny zástupca žalovaného vo vyjadrení zo dňa 30.06.2025 na obsah zmieňovanej prílohy – čestné prehlásenie vecne reagoval, preto ani súd prvej inštancie nemohol mať žiadnu pochybnosť o tom, že mu bolo doručené čitateľné čestné prehlásenie.

50. Odvolací súd ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP) potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán konania a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným a ktorý ani nebol spochybnený žiadnymi odvolacími námietkami.

51. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

52. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)